

בס"ד | גיליון 28 | ערש"ק פרשת בוא | ה' שבט התשפ"ו - 23.1.2026

בחתונה

העליון

העלון השבועי של חטיבת חשמונאים

דבר המערכת

השגרה חזרה לחטיבה. הטירונים החדשים כבר נכנסו עמוק לסיפור, גדוד יונתן עמוק באמצע השלמת קורסים, מתכוננים בקרוב לפעולות מבצעיות גדולות, לוחמים מהגדוד שחוזרים לבא"ח להשלים קורס נהיגה מבצעית, החטיבה שופעת חיים ועשייה צה"לית שגרתית. צה"ל פה. אנחנו של ישראל.

ובית המדרש החשמונאי שופע את אורו על פני עם ישראל. פה חייל שלומד דף גמרא, שם חייל שלומד תניא, מעבר לפינה עוד לוחם שמתעמק בספר מחשבה, רבני החטיבה מעבירים את שיעוריהם, משק"י דת מחברים חברותות ללוחמים, ומפקדים שמחזקים את חייליהם בסיפורים מגדולי הדורות. נדמים הדברים כמו קם לו מחדש צבאו של דוד המלך.

ובפרשת השבוע, עם יוצא ממצרים אל עבר ארץ חמדת אבות, לבנות לו ממלכה וצבא בדרך התורה. וצו הדורות אשר עובר מדור לדור פועם בליבות חיילים חשמונאים צעירים. הם זוחלים בביצות, נפצעים מאבנים ונשרטים מקוצים, רצים כאיילים בראשי ההרים ופניהם מאירות מקדושה. אשרי העם שזכה לו. אשרי החשמונאי שזכה לו.

דבר המפקד

אחיי הלוחמים! אנו עוסקים בשבועות אלו בפרשיות של יצירת עם ישראל וביורו האמונה. הקב"ה מכביד את ליבו של פרעה "למען תספר באזני בנך... וידעתם כי אני ה'".

קשה להבין, איך מתעקש פרעה אחרי כל כך הרבה מכות ועדיין נשאר בסרבנותו?

ומצד שני, אחרי מכת חושך, שפרעה סוף סוף מתרכך קצת ומסכים לשלח את כולם חוץ מהבקר והצאן, אך משה רבינו מתעקש ואומר לפרעה: "גם אתה תיתן בידנו זבחים ועולות... וגם מקננו ילך עמנו לא תישאר פרסה כי ממנו ניקח לעבוד את ה'". ולכאורה לא מובן למה משה רבנו לא לוקח את ההצעה הזאת בשתי ידיים? סוף סוף הוא משיג את מבוקשו ופרעה מסכים לשלח את כל העם, אז מה אם ישארו כמה בהמות במצרים? מה כל כך חשוב ש"לא תישאר פרסה" - אפי' רגל אחת של בהמה של עם ישראל?

אלא התורה מלמדת אותנו, שבמלחמה מול היצר הרע והסטרא אחרא אין שום פשרות, ואסור לוותר על שום דבר, אפילו אם זה נראה פעוט ביותר! הולכים עד הסוף בכל הכוח וה' יהיה בעזרנו!

אנחנו צריכים תמיד לזכור שאנחנו נלחמים על ה' ועל משיחו מול כל הרוע והרשע שיש בעולם מבחוץ, אך מאידך כמו שכותב 'החובת הלבבות' שאחרי המלחמה מול האויב יש את המלחמה האמיתית שהיא 'מלחמת היצר', במלחמה הזאת אין שום פשרות. אם נילחם עד הסוף מול היצר הרע, נוכל בעזרת השם להכריע ולהשבית כל אויב ומתנקם.

יהי רצון שנזכה, במהרה בימינו אמון!

סמל משה פישר מ"כ בפלוגה ג'

תמונת השבוע

הר"מ הפלוגתי הרב קליימן בשיחה עם חייל בקורס מ"כים, אי שם בכפר ערבי בגוש עציון

ווארט של גדול

בפרשת השבוע: "בנערנו ובזקנינו נלך, בבנינו ובבנותינו נלך". למה הוכפלה פעמיים המילה נלך?

ביאר הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע:
פרעה גם כן הכפיל בלשונו: 'מי ומי ההולכים', כי הוא לא הבין, מילא המבוגרים צריכים ללכת לעבוד את ה', אבל למה גם הילדים? ענהו משה רבינו: עיקר החינוך מתחיל עם הילדים! אם אין גדיים אין תיישים. הילדים יראו את עבודת ה' של ההורים, ויספגו מהם קדושה ואמונה מגיל ינקות. נערינו לפני זקנינו. הם קודמים לכולם.

בית שמש: 17:46 יציאת שבת: 18:20 17:06 שקיעה: 16:36 צאת שבת ר"ת: 16:36	ירושלים: 17:45 יציאת שבת: 18:23 17:09 שקיעה: 16:29 צאת שבת ר"ת: 16:29	מחנה קרן: 17:41 יציאת שבת: 18:17 17:03 שקיעה: 16:42 צאת שבת ר"ת: 16:42
אשדוד: 17:47 יציאת שבת: 18:21 17:07 שקיעה: 16:45 צאת שבת ר"ת: 16:45	בני ברק: 17:46 יציאת שבת: 18:21 17:07 שקיעה: 16:46 צאת שבת ר"ת: 16:46	מתנה ובני: 17:43 יציאת שבת: 18:16 17:02 שקיעה: 16:32 צאת שבת ר"ת: 16:32

שירת הלוחם

אם אתם קוראים את זה סימן שאני חי
סימן שאנכם חשובים מספיק להיות
חלק לקבל הצעה פנימית
סימן שדעתכם משנה לי
אז אם אתם קוראים את זה
שתדעו שטוב לי
פשוט כך
שאני יוצר ואוהב ופועל וחולם.
שאני אוהב דברים נדשים אבל גם
קצת חושש משוני
שאני אוהב לטול וגם ממש אוהב
קונחים סתם ככה שתדעו
הרי זה כל הענין לא לקבל תגובה
ולדבר
נורא חבל ששומעים על כל מה שכן
רק כשקבר לא...
אני רוצה שתקראו על מה שעוד אעשה
ולא רק מה שעשיתי שתכירו קצת את
התכניות שלי.
שתוכלו להיות חלק.
אם אתם קוראים את זה שרדתי את
מה שחשבתי פעם בלתי אפשרי והיום
הוא חלק מהשגרה שלי.
שגדלתי ואני מבין דברים קצת אחרת
זה נכון שכותרים בסוף אבל כדאי גם
לכתב בהתחלה ובאמצע.
וגם ביו לביו סתם ככה לפעמים כדי
להתעדכן.
לספר לקרובים לי שאני אוהב אותם.
אם אתם קוראים את זה
תשתדלו קצת יותר.

רס"ן הרב משה קורקוס - רב החטיבה

שאלה במחנה

שאלה:

כבוד הרב רציתי לשאול, התחלנו טירונות לפני שבועיים, בהתחלה היתה התלהבות גדולה, אבל השבוע מצאתי את עצמי זוחל מאה מטר הלוך ושוב בבוכ ענק, זה קשוח וקשה כל כך, ואני חושב על זה שזה רק ההתחלה. מה יתן לי את הכוחות לשרוד את כל התקופה הבאה? אנחנו צריכים חיזוק בפלוגה שלנו.

תשובה:

קודם כל יישר כוח גדול. בימים כל כך מורכבים לעם ישראל מבפנים ומבחוץ, ולמרות הקושי אתה שורד בגאון, יישר כח. ולשאלתך, הטירונות בנויה כך שבהתחלה אנחנו מקבלים את הרוח וחשים את המשמעות, לובשים מדים, מרגישים חלק ממהו גדול, ואז באה המציאות, והמציאות לא תמיד נעימה (ונוחה!). בוך, עייפות, חוסר אוויר, ותחושה של "רגע...למה נכנסתי לזה?". זה לא סימן שאתה חלש חלילה. זה סימן שהתהליך ב"ה עובד בסיעתא דשמיא.

כמה נקודות חיזוק:

1) הקב"ה לא מבקש ממך "לשרוד את כל הטירונות". הוא מבקש ממך את הזחילה הזאת. את הדקה הזאת. את הצעד הבא. ככה בדיוק עם ישראל נבנה, קמעא קמעא. שום דבר לא נבנה מהר, וגם אנחנו בחטיבה נבנים ברוך ד! בשלבים. גודד סדיר, גודד מילואים, קורסים, הכשרות וכבר בזמן הקרוב קורס קצינים חרדי ראשון (כעין שלוחה חרדית של בה"ד 1). קמעא קמעא.

2) אני חושב שדווקא משימות כמו זחילה בבוץ וכדומה (שכתבת בשאלה), כשאין תהילה ואין קהל, היא זו שבונה אותנו בצורה אמיתית. אדם שמסוגל להמשיך גם כשלא נעים, גם כשלא רואים, גם כשאין מחיאות כפיים, זו מידה עצומה לחיים, לא רק לצבא.

3) חז"ל אומרים: "לפום צערא אגרא". לפי הקושי, כך גודל השכר! אם זה קשה סימן שזה משפיע! ואתה תרגיש בהמשך בעז"ה כמה זה עזר לך.

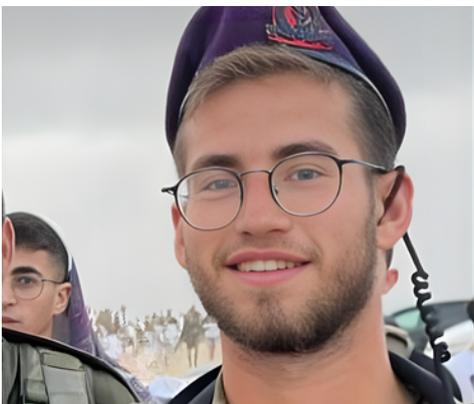
4) אל תשכח שאתה לא שם בשביל עצמך בלבד. ברגעים כאלה תרים את הראש (גם אם הוא מלא בוך), אתה חלק ממהו גדול! יש משפחות שישנות בשקט הלילה בזכותך!

ברכת ה' עליך ובעז"ה תעשה ותצליח ותעבור את ההכשרה בהצטיינות. בהצלחה!

לתודעה. בכל שולט אלוהים, ובאחדות ואמונה מנצחים. אנחנו לא עם כוש, אנחנו חוזרים הביתה".

י, חייל שהושפע ממנו, מספר: "לפני שהתגייסתי היו לי חברים בפלוגת תומר. הם סיפרו לי על הקצין המיוחד רואי מילר - על ההשראה, על כך שהדיסטנס הזה"ל אצלו היה מוצף באהבה ואכפתיות נדירה, ועל כך שלא יותר על אף חייל והתעניין בפרטים הקטנים כמו אבא. זו הייתה הסיבה שגרמה לי לרצות להתגייס. הוא נהרג לפני שהתגייסתי, ובסוף הגעתי לחשמונאים, אך הוא זה שפתח לי את הלב לראשונה לרצות להתגייס - בלי שפגשתי אותו אפילו".

רואי הותיר אחריו מורשת של "הלמה". הוא נהג לומר לחייליו: "תזכרו מה הלמה' שלכם, למה אתם כאן". הוא ידע היטב למה הוא שם: בשביל העם, בשביל הארץ, ובשביל החיך של הגאולה.

בחופשות הקצרות מהלחימה לא נח - הוא נסע ברחבי הארץ לבקר בבתי חייליו, לוודא שלא חסר להם דבר, ולחזק בהם את האמונה בעצמם.

בשבעה באוקטובר הוקפץ רואי עם מחלקתו לכפר עזה. בתוך התופת, בעוז רוח ובקור רוח, הצליחו הוא ולוחמיו לחלץ עשרות אזרחים ולהציל חיים תחת אש. במשך תשעה חודשים נלחם בעזה, וסירב לעזוב את חייליו גם כאשר הוצע לו לעבור לתפקיד הדרכה עורפי.

הרוח הייתה נוכחת בכל צעד - עם פאציים של "המשיח" ושירי "אני מאמין" בכניסה לקרב. אמו, אריאלה, נהגה לכתותו: "חייל הגאולה הפרטי שלי".

בכ"ז בסיוון תשפ"ד, במהלך קרב בסג'עיה, זיהה רואי חוליית מחבלים שחדרה למתחם הכוח. ללא היסוס רץ ראשון, חתר למגע והסתער כדי להגן על אנשיו. בבעלות גבורה זו הציל את חייהם של עשרות לוחמים, אך נפל בקרב.

אמו ספדה לו בדמעות של גאווה: "אני גאה בבני רואי, טוב הלב ויפה התואר, שהצטיין בכל. גאה ברוח הלחימה שלו, בבחירות שעשה ובדאגה שהפגין כלפי חייליו והזולת. חייל הגאולה הפרטי שלי" קראתי לו, והוא חיך את חיוכו המקסים. זכיתי ב-22 שנים מדהימות, פחות שבוע. ה' נתן וה' לקח, יהי שם ה' מבורך. אנו בפעמי גאולה - הכניסו זאת חזק

רב"ט יואל אל נתן

פנים שמספרות סיפור

סרן רואי מילר ז"ל:
חיך של גאולה, לב של אבא
דמות של מצוינות,
ענווה ומנהיגות

רואי ז"ל נולד וגדל בהרצליה. כבר בצעירותו בלט כ"ילד פלא" - אלוף ישראל בג'ודו, בעל עשרות מדליות, תלמיד מצטיין בתיכון "הנדסאים" שניגש ל-40 יחידות בגרות, וחתן חידון התנ"ך המחוזי.

למרות נתוניו הגבוהים, רואי לא חיפש מסלול נוח. הוא נאבק להעלות פרופיל ולהתגייס לשירות קרבי משמעותי בחטיבת גבעתי. לאחר יציאה לקצונה שובץ כמפקד מחלקה בפלוגה החרדית "תומר" בגדוד רותם. חייליו, שחלקם הגיעו מרקע מורכב, מצאו בו הרבה יותר ממפקד. רואי היה עבורם דמות אב. גם

החץ

שם עצם - נקבה

חץ היא מערכת נשק ליירוט טילים בליסטיים, שפותחה בתעשייה האווירית לישראל בשיתוף עם ארצות הברית. היא מיועדת ליירוט טילים ארוכי-טווח בגובה רב, לרבות מחוץ לאטמוספירה, עוד בטרם התקרבותם לשטח המדינה.

החץ כוללת את המיירטים חץ 2 ו-חץ 3, מכ"מים מתקדמים לאיתור שיגורים ממרחקים ארוכים, ומערכת שליטה ובקרה לניהול היירוט בזמן אמת.

המערכת מבצעת בחיל האוויר מאז שנת 2000 ומהווה את השכבה העליונה במערך ההגנה הרב-שכבתי של ישראל.

הפרשת
השקט
הצצה

הרב יהודה פוברסקי - רע"ן הנחיה ומדיניות

להוציא את מצרים מתוכנו

בפרשת בוא מתואר רגע השיא של יציאת מצרים, מכת בכורות והגאולה בפועל.

דווקא שם, בתוך הלחץ, החיפזון והדרמה ההיסטורית, התורה עוצרת ומאריכה במצוות שנראות לכאורה טכניות: קידוש החודש, קרבן פסח, מצה, סיפור יציאת מצרים לבנים.

נשאלת השאלה, אם הקב"ה רוצה לגאול את ישראל, למה להעמיס עליהם מצוות עכשיו? מדוע לא להוציא אותם קודם, ורק אחר כך, במדבר, ברוגע, לבנות את התורה?

כאן טמון יסוד עצום בהבנת מהי גאולה. הקב"ה אינו מוציא עבדים ממצרים, אלא בונה עם בן חורין. וחירות אינה מצב גיאוגרפי, אלא זהות רוחנית.

עבד מחכה שיצילו אותו. בן חורין מקבל אחריות.

לכן עוד במצרים, בתוך החושך והדם והחיפזון, ישראל נדרשים לפעול:

1. לקדש את החודש, לקחת בעלות על הזמן. עבד חי לפי שעון של אחרים; בן חורין קובע מועדים.

2. לשחוט את קרבן פסח, לנתק את עצמו מאלוהי מצרים, גם במחיר סכנה. חירות בלי מסירות נפש אינה חירות.

3. לאכול מצה, לצאת לדרך בלי ביטחונות, עם אמונה פשוטה שהקב"ה מוליך. והשיא: "והגדת לבנך", עוד לפני שיש מדבר, תורה ומקדש, יש אחריות להעביר זהות לדור הבא.

מי שלא יודע לספר מאין בא, לא ידע לאן הוא הולך.

לכן המצוות אינן עיכוב לגאולה, הן הגאולה עצמה. רק עם שמוכן לקבל עול, לפעול, לבחור ולהאמין ראוי שייגאל.

וזו התשובה, הקב"ה לא חיפש להוציא אותנו ממצרים, הוא חיפש להוציא את מצרים מתוכנו.

כל דור שיש בו אמונה, אחריות ונכונות לבחור חי ביציאת מצרים מחודשת. וכל דור שמחכה רק לנס נשאר עדיין בגלות.

הישיבישעור

המילון של הישיבישעור החשמונאי

מני גפני

לומד'סניק החשמונאי

והלומד'סניק ישר שלי: "קים ליה בדרבה מיניה; כבר קיבלתי שעות על הגרביים, אי אפשר להעניש פעמיים על אותה רשלנות!". הרס"פ הוסיף לו עוד שעה למחשבה על "החלות" של העונש.

בניוטים, כשהגענו לוואדי הלא נכון, הוא הסביר למ"מ שזה "ספק ספיקא": "ספק אם הכיפה היא הנ"צ, ואת"ל שכן - ספק אם המפה לפי צפון רשת או מגנטי. הלכנו לחומרה למקום שיש בו צל". קיבלנו פתיחת אלונקה בשיטת ה"חזון איש".

בסוף, במסדר השכמה כשהוא עוד היה בשק"ש, הוא הסביר למפקד: "צריך להבין את החלות - האם הקימה היא תחילת המעשה של עמידה ב-ח או רק הכשר מצווה? כי אם הקימה..."

כאן כבר לא יכולתי להתאפק ועניתי לו שזה ודאי הכשר מצווה, אבל החפירות שלו לא בכשרות של החטיבה, וכדי לעזור לו לסיים את הסוגיה, פשוט עשיתי לו "נטילת ידיים" עם המימייה ישר לתוך "השק"ש..."

הסתובבתי השבוע בשטח והרגשתי שמישהו פשוט העביר את הסטנדר לשטחי האש.

קחו את הלומד'סניק שלנו: הבן אדם לא מסתער בלי לסגור קצוות ברשב"א. בתרגול לש"ב המ"פ שאל אותי למה הוא לא ירה בדמות שבחלון. הוא ענה בשיא הרצינות: "המפקד, עשיתי חילוק. האם הוא 'רודף' בחפצא - שעצם נוכחותו היא איום, או שזה רק פגם בגברא?".

המ"פ דפק לו פרצוף של "סברא עקומה" ושלח אותי ל-7 דקות ביציאה כדי שיעשה קצת שטייגן על המקצה הבא.

במטווחים זה נהיה בכלל הזוי. היה לו מעצור והמדריך צרח עליו, אז הוא התחיל לפלפל: "אם המעצור ממכלול - זה פגם בשורש הכלי ופטור מהמשימה. אם זה תרמיל תקוע - זה 'מום עובר'. מה הנפקא מינה למקצה הבא?". הוא סיים ב"מצב 2" עד להודעה חדשה.

במסדר יציאה הרס"פ מצא אבק בנשק,

שטייגטן במחנה

הרב פנחס יוסף אקרב, סגן רב הבא"ח

תיקון ליל שבועות בחאן יונס

סיפר לי אחד המפקדים בחטיבה: לפני אחת הכניסות לעזה התפללנו בשטחי כינוס וחבר'ה לא דתיים הגיעו והניחו איתנו תפילין. היה עוצמתי. תוך כדי פעילות מבצעית בחאן יונס הגענו לליל שבועות. לא זכינו להיות בישיבה אבל עשינו תיקון ליל שבועות בתוך המגן. הגיעו אלינו לבית בהגנה חבר'ה מכל הגדוד לעשות תפילות ביחד עם ספר תורה ותיקון ליל שבועות בהתלהבות עד אמצע הלילה. ביום אחרי, תוך כדי התקפות, ישבנו בכלי והשלמנו את התיקון. זה היה תיקון ליל שבועות מאוד מיוחד בחיים שלי.

חדשות צה"ל

רב"ט יואל אל נתן

שלושה מטוסי קרב F-35i "אדיר" חדשים, נחתו השבוע בבסיס נבטים. המטוסים ייקלטו בטייסות "אריות הדרום" (טייסת 116) ו"נשר הזהב" (טייסת 140).

בדיון איוש שהתקיים בשבוע שעבר בראשות הרמטכ"ל רא"ל אייל זמיר ובאישור שר הביטחון, אושרו מספר מינויים בכירים, בהם ראש מטה חיל הים, מפקד בסיס חיפה של חיל הים וראש חטיבת כוח אדם בזרוע היבשה.

תצפיתני צה"ל ומערך הבקרה האווירי זיהו שני רחפנים שחצו ממערב לשטח המדינה, בניסיון להברחת אמצעי לחימה. כוחות חטיבת פארן סיכלו את הרחפנים ואיתרו שישה כלי נשק מסוג M-16, שהועברו להמשך טיפול כוחות הביטחון.

דובר צה"ל מסר הצהרה דקות לפני שבת: "בשבועות האחרונים חיזקנו את יכולות הצבא והגברנו את המוכנות בכל הגבולות. צה"ל ערוך ומוכן כל העת, הן בהגנה והן בהתקפה. נמשיך לפעול באחריות ובשיקול דעת ונעדכן את הציבור בעת הצורך."

מסוק מסוג 'ינשוף' נחת בעקבות תנאי מזג אוויר קשים. במהלך ניסיון איסופו אירעה תאונה, והמסוק התקול התרסק. אין נפגעים. מפקד חיל האוויר, אלוף תומר בר, הנחה על הקמת ועדת חקירה חיילית לתחקור האירוע.

חדשות החטיבה

מני גפני

בנחת הסיוע המנהלתי יוצאת לדרך: סיום הכשרת רובאי 03 במיל'

חשמונאים בפעולה: סיכום השבוע

בהמשך ליום הישיבה שהתקיים ללוחמים בבא"ח, נערך ביום ראשון גם אירוע ייחודי לאבות לוחמי חטיבת חשמונאים, שעסק באתגרים, בכלים ובהזדמנויות החינוכיות הניצבות בפני משפחות הלוחמים. במהלך הערב שמעו האבות הרצאה של הרב יהושע לוי על כלים מעשיים להצלחה בחינוך, נחשפו לליווי הרחמי שמעניקים רבני החטיבה והר"מים הפולגתיים ללוחמי החטיבה, וכן קיבלו סקירה ממפקדי החטיבה על האתגרים וההזדמנויות במסגרת הצבאית הייחודית של חשמונאים. האירוע הותיר רושם עז על המשתתפים ומהווה נדבך נוסף במאמצי החטיבה לחזק את הקשר עם משפחות הלוחמים, מתוך תפיסה שחוסן חינוכי ומשפחתי הוא חלק בלתי נפרד מהכשרת הלוחם.

ביום חמישי האחרון (ד' בשבט), התקיים מעמד מרגש לציון סיום הכשרת פלוגת התומכ"ל של גדוד שמעון. הטקס נערך במיקום סמלי ועוצמתי – "ישיבת אורות" הצופה ישירות אל עבר הר הבית ושריד בית מקדשנו, במעמד מפקדי רבני החטיבה, סגל בסיס ההכשרות ופיקוד הגדוד.

יודגש, כי הכשרת הרובאי 03 בחטיבה אינה "עוד" טירונות סטנדרטית; היא הותאמה לדרישות המבצעיות הגבוהות של גדוד מילואים מתמרן, מתוך הבנה שפלוגת הסיוע היא חלק בלתי נפרד מהחוד המבצעי ומהיכולת של הגדוד להכריע בשטח.

החשמונאים בתמונות

שבט התשפ"ו

קורס המ"כים בתרגול מבצעי

סור
אורח

הרב ישראל קושמרסקי
ר"מ בישיבת המתיבתא - תורה ודעת

"זה לא זבנג וגמרנו"

צעירים יקרים ואהובים, העוסקים במלאכת הקודש של שמירה והגנה על עם ישראל במסירות ואהבה.

לפעמים קשה לנו, כשאנחנו באמצע תהליך, והדברים לוקחים זמן, הרבה זמן, קשה לחכות. כך בתהליך אישי למשל כשאתה באמצע מסלול הכשרה מפרך, וכך בתהליכים ציבוריים וחברתיים. דברים מתקדמים לפעמים לאט יותר משחשבנו, זה קשה לנו, ואף מתסכל.

פרשת בוא מתחילה עם פרשת ארבה (לאחר מכת ברד), והקב"ה מקדים למשה כמה מילים: "בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו... למען שתי אתני אלה בקרב".

משה רבינו שואל כבר בתחילת שליחותו "למה זה שלחתיני?" אחרי שהוא רק מתחיל לדבר עם פרעה, והמצב רק מידרדר יותר. וכך קרוב לשנה של התראות ומכות חוזרות ונשנות, ופרעה רק מבטיח ולא מקיים, הסבלנות כבר פוקעת, והסוף לא נראה באופק.

הקב"ה אומר למשה: אל תעצור, תמשיך, בא אל פרעה. למה? כי אני הכבדתי. אני עומד מאחורי זה. כל הייחוס והבלגן הזה, הוא במקוון, אני מעוניין בו. יש פה תהליך שצריך לקרות, זה לא זבנג וגמרנו.

בדיוק כמו במסלול של הכשרה, אם נעשה קיצורי דרך מה יקרה? ההכשרה אולי תסתיים, אבל היא כבר לא תהיה 'הכשרה'.

כל קושי וכל אתגר באמצע הדרך, נחוצ להשלמת התהליך. בשביל זה צריך סבלנות והבנה שהאתגרים הם במקוון, הם לא סתם. כל פיסת קושי, היא עוד מדרגה מתוכננת בדרך להכשרה ובניית האישיות.

כל מכה מעשרת המכות היתה קורס באלוקות לעם המצרי ולעם ישראל גם כן, עוד 'בירור' בדרך לגאולה.

זה נכון בתהליכים אישיים שלנו, וגם בתהליכים חברתיים ציבוריים. כל עיכוב וחסומה הם עוד 'בירור'. וכך בתהליך הכללי שלנו פה בעולם, כל הקשיים וה'עיכובים' הם בירורים בדרך לגאולה השלמה, שנזכה לה במהרה בימינו. גוט שבת.

חיונו של אורח

רב"ט שמילי יקטר

לעשות דברים גדולים

בשישי האחרון אני יוצא לרוץ עם חולצה שלא כל אחד יכול ללבוש. מאחורי הבד יש לילות בלי שינה, מסעות, חום, קור, שבירות ורגעים שבנו אותך.

על החולצה כתוב המשפט של הפלוגה: "להתעסק עם עצמך או לעשות דברים גדולים". האמת שאני כמעט בטוח שאיש לא קרא את המשפט, אבל אני, אני רץ קדימה והמחשבות נתקעות מאחור. אני חושב על אותו משפט, על אותם ערכים שלמדתי בפלוגה, ערכים של נתינה. זה לא היה קל בכלל. כי זו נתינה שמגיעה עם המון הקרבה.

זה לחלוק קופסאות שימורים באמצע שבוע מפרך, כשכולם חושבים רק על החבר שיושב לצידם. זו חברות שלא נבנית בקפה ולא בשיחות נפש, אלא בחודש חורפי כמו כסליו, כשכולם רטובים מגשם ומזיעה, ישנים יחד, קמים יחד, וגם שם אתה דואג רק לחבר שישן לצידך.

זו בדיוק הסיבה שכשאתה רץ עם החולצה הזאת ההרגשה היא אחרת. ההרגשה היא שלא משנה איזה קורס אצא, לא משנה איפה אני אהיה בחיים, פלוגת יהודה תמיד תישאר עמוק בתוך הלב. לא כסמל, לא כעבר, אלא כדרך חיים שנצרבה בי.

חשמונאים על הגן

סוגיית קברי האחים המכבים אשר על שםם נקראים גדודי הלוחמים בחטיבת חשמונאים (בינתיים: גדוד יהונתן, וגדוד שמעון), היא סוגיה שמעסיקה חוקרים רבים, והתעלומה עדיין לא נפתרה בוודאות. עוד נדון בסוגייה בנרחב במסגרת המגזין החודשי בעזרת ד'.

אבל בשבועות האחרונים התפרסמה ידיעה מעניינת, על חשיפתו של קבר אלעזר המכבי, או בשמו הנוסף, אלעזר החורני (יש אומרים בגלל החור שהוא נקב בפיל). האח המפורסם שנלחם עם הפילים ונהרג תחת רגלי הפיל. בטקס מרגש שנערך בגבעת המנוח הרוסי בגוש עציון לפני כחודש, נחנך ונפתח לקהל האתר המיוחס לקברת אלעזר המכבי, מהאתרים החשמונאים הייחודיים והמרשימים שנחשפו באזור. למרגלות הגבעה נחשפה מערכת קבורה חשמונאית נדירה לצד מקווה טהרה גדול מתקופת הבית השני, המלמדים על חשיבותו הקדומה של המקום. האתר נמצא ליד האתר בו התרחש קרב בית זכריה, הקרב המפורסם בין המכבים ליוונים. בקרב הזה נהרג אלעזר המכבי. סגנון הקבר העתיק והמפואר שנבנה כנראה בשביל אדם מאוד חשוב הקשור לאזור מאותה תקופה, יחד עם חשיפת ממצאים נוספים מאותה תקופה באזור, הובילו חוקרים להצעה זהירה שמדובר

קבר אלעזר המכבי

בקברו של אלעזר המכבי, או לחלופין במעין אנדרטה לזכרו, במקום בו הוא נפל. יש לציין שלפי ספר המכבים, כל האחים המכבים נקברו במודיעין באחוזת קבר אחת.

מי שהופקד על חקירת המקום איננה רשות העתיקות אלא קצין מטה הארכיאולוגיה של צה"ל, מכיוון שהאתר נמצא בשטחים.

הדרך לאתר, שמתחילה בבסיס צה"ל, הייתה קבורה תחת כביש גישה צה"ל, ובעבר צה"ל אף השתמש בחלק ממבני האתר כבונקרים לאחסון חומרי נפץ. עם חשיפת העבר ההיסטורי של המקום, שופץ האתר ונפתח לקהל הרחב.

מה אתה הכי אוהב בתפקיד?

קודם כל את העיסוק התורני. כל חיי רציתי להתעסק עם דברים תורניים. כשרות או שיעורים תורניים. פה העיסוק הוא תורני נטו. למרות שבגלל זה הייתי צריך להפסיק עם מסירת השיעורים התורניים, אבל אמרתי 'ביטולה של תורה זוהי קיומה'. אנחנו באמצע הקמה של מקום, ואני יודע שכל פעולה ופעולה שאני עושה פה, בסוף אני תורם להקמה של משהו ענק, משהו גדול, מדרס רגל להקדוש ברוך הוא בתוך הצבא, זה בשבילי הכל.

יש לך סיפור מרגש מכל התקופה?

האמת שאני עובר פה כל כך הרבה דברים מרגשים, מאירוע לאירוע אני מתרגש שוב ושוב. אבל אחד הדברים שמרגשים אותי הכי חזק זה כשאני שומע איך מפקדים בכירים פה מתדרכים את המפקדים הצעירים, איך הם מדברים בשלהבת אש קודש. אני המום כל פעם מחדש לגלות שכאלו מפקדים יש בצה"ל ושכך מתנהלת חטיבה בצבא. השיח פה הוא שיח אחר לגמרי. בכל מקום אחר בצבא השיח הוא נטו מבצעי. פה, בתחילת שבוע, יושבים כל המפקדים והממ"גים, ומג"ד הבא"ח עמרם חיון פותח את השיחה ככה: רבותיי, אם אני אדע פעם אחת שחייל אחד יורד פה ברמה הרוחנית, אני שם את המפתחות והולך מפה. הוא סגן אלוף שעבר לחימות רבות משך עשרים שנה, זה לא איזה משגיח מהישיבה. ואני רואה כל פעם מחדש, כשעולה מולו איזה נושא שקשור ליידישקייט ותורה בחטיבה, הוא מתפנה מהכל ולא מעניין אותו שום דבר אלא העניין הזה, עכשיו מטפלים רק בזה. זה ממש בראש מעיינים לפני הכל. זה דבר פשוט מופלא. הוא אומר לנו כל פעם: עזבו אתכם מבצעי עזבו אתכם הכל, העניין התורני בחטיבה הוא הא' ב' אצלי. לשמוע את זה כל פעם זה רגע מרומם. לא תמצא דבר כזה בשום מקום בצבא. האמת שכל רגע ורגע שאתה נמצא פה זה התרגשות. אתה מדבר עם אנשים ואתה פוגש חיילים צעירים שמדברים איתך על חומרות ומנהגים, זה לא יאומן. בחנוכה הגיע אלי איזה בחור מישיבת תפרח למשל שנהיה לוחם, לדון באיזו חומרה הלכתית של הבריסקער על מקום הצבת החנוכייה, או לוחמים אחרי יום סוחט ומעייף תוך כדי ההכשרה שבאים לדון בדקדוקי הלכה שונים. זה פלא גדול.

לאן חשמונאים הולכת לדעתך בעתיד?

היא הולכת למקום טוב, חד משמעית. המקום הזה הוא נס גדול. הקדוש ברוך הוא קיבץ פה המון נפשות שהן מאוד אכפתיות, כולם רוצים לעשות את המקום הזה. מקום מחנה קדוש וטהור, כולם רוצים לפתח את המקום. במקומות אחרים הרבה חיילים רוצים רק לסיים את המשמיה שלהם וגמרנו, פה הרבה מאריכים שירות כי הם חדורים תחושת שליחות גדולה. בדרך כלל חייל מחכה ליום השחרור שלו. פה זה ממש אחרת. מהמפקדים הגדולים עד לחייל הקטן, כולם חדורים בתחושת שליחות אדירה. אם נמשיך עם אנשים כאלו ועם מפקדים יראי שמים כמו שיש פה, לדעתי המקום רק יצמח ויגדל מעלה מעלה.

משפט שאתה רוצה לומר לחיילים?

הצבא זה אתם. מי שישקיע ביראת שמים שלו, ובהווי היומיומי שלו שיהיה תורני, הוא נהיה חטיבה. סך כל הפרטים של כולכם, זה כל החטיבה. תשקיעו בבנייה הרוחנית העצמית שלכם. אתם קובעים את כל עתידה הרוחני של חטיבת חשמונאים.

"מג"ד הבא"ח אמר לנו: אם אני אדע שחייל אחד יורד פה ברמה הרוחנית, אני שם את המפתחות והולך מפה"

ניסחתי גם הסכמים מול כל הרס"פים כדי שבינו את אורח החיים של כל החיילים כאן, בשביל לתת להם מענה מדויק. קח סתם דוגמא קטנה, אירועי המנגלים למשל. יש הרבה אנשים שרוצים לתרום ארוחות ומסיבות לחיילים. אבל התניתי עם כל פלוגה שצריך קודם לפנות אלי לפני כל התרמה כזאת. אולי זה לא מתאים מבחינת כשרות, הוא ירצה להביא כלים שלו או כדומה, או מבחינה מגדרית אם ירצו לבוא איתנו נשים. רק שבוע שעבר היה איזה אירוע עם אחד שכבר קנה בשר לחיילים אבל זה לא התאים להכשר של כולם. עצרתי את האירוע. בסוף סידרנו שהמטבח שלנו הביא את הבשרים לאלו שאוכלים הכשר אחר.

ביעורי ההלכה הקמנו מערך שיעורים שמותאים לפי קצב ההכשרה של כל פלוגה ופלוגה. יש את ההכשרה הרגילה של פלוגה, שם השיעורים הם בנושאים האקטואליים כמו נשיאת נשק בשבת, שפוחחים את הנושא לרוחב ולעומק עם כל השיטות והמקורות, וכן הלאה שאר הנושאים. ובהכשרת מכ"ם אלו נושאים אחרים, מה יכול המפקד לאפשר ומה לא כשיוצאים למבצע, מה מותר לטלטל בשטח מעבר לגבול ומה לא, וכן הלאה.

מצליחים לשמור פה גם בלחמה בשטח את ההווי הרוחני של החטיבה?

ראיתי זאת במו עיניי. הייתי עם החיילים בשבת, במוצב החוף בעזה. התחלף שם מפקד מחיל שריון שהיה אחראי על כל כלל השטח, והוא רצה להביא צוות שלו שהיו בהם נשים. מפקד הפלוגה של המילואים שמע על זה, נכנס אליהם באמצע הלילה והבהיר חד משמעית, אם הן כאן אנחנו לא כאן. העניין סודר והצוות הזה לא הגיע. עוד סיפור. חזרו בשבת מפעילות יזומה, ומפקד הפלוגה קורא לכולם לעמוד ב'חית'. כולם חשבו שמדובר על פקודת יציאה לעוד פעילות. נעמדתי בצד מתוך סקרנות. המ"פ דיבר איתם על ההלכה לא לגעת בפנס של הנשק כשאין צורך אמיתי של פעילות מבצעית. הוא אמר להם: גם אם יש כאלו מקלים בדברים מסוימים מטעם כזה או אחר, אל תחפשו את הקולות. שלא יוצר פה מצב של 'זילותא דשבת'. הרבה חששו מה יקרה כאשר נצא לפעילות אם נוכל לשמור על הגדרים שלנו. אבל אני הייתי שם במקום וראיתי איך הדברים מתנהלים. החטיבה יודעת היטב לשמור את גדריה.

סגן רב פנחס יוסף אקרוב סגן רב הבא"ח (בסיס אימונים חטיבתי)

שמי פנחס יוסף אקרוב, גר בבני ברק, נשוי ואב לשבעה. אבי מורי היה סגן אלוף בצה"ל, שירת כקצין קשר אוגדתי, וקצין מבצעים בסיירת מטכ"ל. הוא חזר בתשובה במהלך השירות, ואילו אנחנו התחננו כבר בחינוך חרדי רגיל. הבנים בישיבות והבנות בסמינר וולף. למדתי בישיבת דעת חיים ובישיבת מיר. חינוך ליטאי קלאסי. אחרי הישיבה התחתנתי עם בת סמינר, ולמדתי בכלל הלכה בבני ברק. אבי היה מנהל מחלקת תרבות תורנית בהרצליה, ושם ספגתי את הערך של זיכוי הרבים. התעסקתי בהמשך הרבה בענייני כשרות ומסרתי הרצאות תורניות בנושא זה. עם השנים הקמתי את מכון חקר, עם מעבדות לזיהוי נגיעות חרקים במזון. גיליתי חור אפור בתחום הכשרות ועשיתי קורסים להכשיר אנשים בתחום. עבדתי כעשר שנים עם כשרויות בחו"ל, ובמקביל מסרתי הרצאות ושיעורי תורה, למעל עשר אלף אנשים שהקשיבו מדי יום. כמה מקרים שקרו במדינה והכאיבו לי, גרמו לי לרצות להשפיע במקומות חשובים ומשמעותיים, בשביל להגדיל כבוד התורה והיהדות בארץ ישראל.

איך הגעת לחטיבה?

בתחילת המלחמה התעסקתי הרבה בתור זק"א עם חללים ופצועים, אני גם בזק"א כבר 12 שנה, ושם פגשתי את האפשרות של להיות בצבא בדרך של תורה ויראת שמים. התחלתי עם שלב ב'. רציתי להיות חלק מאיזה שינוי. ואז נפתחה חטיבת חשמונאים. הבנתי שעכשיו ממש נפתחה דריסת רגל להקדוש ברוך הוא בתוך חטיבה צבאית. למדתי קורס ברבנות הצבאית, ואז נקראתי לבוא לחשמונאים.

מה תפקידך בכוח?

סגן רב הבא"ח.

מה כולל התפקיד?

להיות אחראי על הפעילות התורנית בבא"ח, של הסדרי ושל המילואים, לתכלל את הפעילויות, וגם לזיום וליצור כמה שיותר פעילויות תורניות. בהתחלה חשבתי שזה רק סיפור של לדאוג על שעת הלימוד, קצת פעילות קלילה. כשהגעתי לפה הבנתי שזה ממש עולם ומלואו. קח למשל את הליווי האישי הרוחני לחיילים, יש הרבה מאוד צרכים. כשמדובר בחטיבה חרדית, לכל אחד יש את המנהגים שלו ואת השאלות ההלכתיות שלו. ברור שלא מספיק רב אחד לכל האירוע הזה. זה לשבת גם עם המפקדים, ועם החיילים, לנהל את רכזי המו"ר (מורשת ורוח) ולפזר אותם בין הפלוגות, אם לקבל מהחיילים, וגם לפקח על נושא הכשרות כשיוצאים לשטח. יש גם את בקשות הכשרות השונות, יש מי שאוכל רק הרב לנדא ויש מי שאוכל רק הרב מחפוד, אנחנו מתכללים את כל הפעילות הזאת.

זה כתוב בכוכבים

ח"רניק ישן מתחת לכוכבים
חובל מנווט עם כוכבים
טייס בוחר מלון לפי כוכבים

שוירת ישראל

לפני שהתגייסתי ישנתי טוב, כי ידעתי ששומרים עליי.
כשהתגייסתי ישנתי קצת, כי אני שמרתי.
וכשהשתחררתי לא ישנתי בכלל, כי הבנתי מי שומר עליי.

3
חוק
ק33

סמל: ש.

מסע בזמן

רס"ן יצחק ברקאי

המסתורין של בית חשמונאי

כשאנחנו חושבים על החשמונאים, ההקשרים הראשונים שעולים הם מרד המכבים, חנוכה, פך השמן וטיהור המקדש ולמתקדמים גם שנות השלטון הארוכות של בית חשמונאי. אך מבט רחב יותר מגלה שהחשמונאים אינם פרק מבודד בתולדות ישראל, אלא רצף היסטורי המתחיל בראשית ימי האומה בערבות מואב דרך עבודת המקדש בבית ראשון, טיהור המקדש השני ועד לימים אלה.

מעיון קצר בספר מקבים עולה כי הייחוס של החשמונאים עולה עד פנחס בן אלעזר הכהן דרך משמרת יהויריב (מקבים א' ב'). לפני מותו, מתתיהו מדגיש את הקשר לפנחס בן אלעזר "פנחס אבינו קנא לאלוהיו, ותהי לו ברית כהונת עולם". הכינוי "אבינו" אינו מקרי,

החשמונאים רואים עצמם כממשיכי דרכו של פנחס בן אלעזר, לא רק בייחוס הכהונתי אלא בתפיסת התפקיד.

פנחס מופיע בתורה כמי שלוקח אחריות על גבולות הקדושה במחנה ישראל בזמן בו ההנהגה הרוחנית הייתה "משותקת", ועל כך הוא זוכה בברית שלום ולכהונת עולם. "והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם" (במדבר כ"ה). זוהי כהונה שנושאת עימה אחריות מתמשכת על הופעת שם ה' בעולם באופן שלם ומדויק.

תודעת כהונה זו מקבלת ביטוי ממוסד בתקופת הבית הראשון. בימי שמואל ודוד, עם סידור משמרות הכהונה לעבודת המקדש, גורל המשמרת הראשונה יוצא למשמרת יהויריב: "ויצא הגורל הראשון ליהויריב" (דברי הימים א' כ"ד). הראשונות איננה (רק) סדר עבודה אלא מצביעה על אחריות המשמרת להתוות דרך הנאמנה למהות הפנימית של עבודת המקדש. שמה של המשמרת, יהויריב, מבטא זאת בעומק מדהים, יהויריב-הקב"ה הוא הרב את ריבנו. אין כאן ריב אנושי או מדון, אלא מחויבות להופעת שם ה' בעולם. כשם שפנחס זכה ל"ברית כהונת עולם" שהיא ברית שלום, כך גם ה"ריב" הנרמז בשם יהויריב שורשו בשלום. מתוך מחויבות זו נדרשים לעיתים מעשים חדים שתכליתם כינון הקדושה והשלום בישראל ובעולם.

לאחר חורבן הבית הראשון גלתה המשמרת לבבל, ובשיבת ציון היא כמעט ואינה מופיעה כמשמרת עצמאית ברשימות עזרא ונחמיה. יש הסבורים שחלק מבניה נשאר בבבל, אחרים נטמעו במשמרת ידעיה. בפועל, בתקופת הבית השני הם נדחקו לשוליים, התמקמו במודיעין, אך מתוך השוליים הללו קם בית חשמונאי ולוקח אחריות על זהות האומה במאבק מול המתיוונים. השם "יהויריב" עצמו נדרש שוב כייעוד: "ה' יריב" משפחה שידעת לריב את ריב ה'.

הלגיטימציה לפעולה איננה נובעת ממינוי או מסמכות חיצונית, אלא מהיכולת להיות מחוייבים לקב"ה עד הסוף וליטול אחריות במציאות של אובדן כיוון. החיבור לפנחס ויהויריב איננו "ייחוס" בלבד, הוא מהותי, הוא מגדיר את החשמונאים.

אלא שכאן מגיעה נקודת השבר: לאחר ההתבססות, בית חשמונאי לוקח לעצמו גם את המלוכה. על כך כותב הרמב"ן בחריפות על הפסוק "לא יסור שבט מיהודה..." "זוהי היא עונש החשמונאים, ששלכו בבית שני, כי היו חסידי עליון, ואלמלא הם נשתכחו התורה והמצות מישראל, ואף על פי כן נענשו עונש גדול... בעבור זה שלכו ולא היו מזרע יהודה ומבית דוד, והסירו השבט והמחוקק לגמרי, והיה עונשם מדה כנגד מדה, שהמשיל הקדוש ברוך הוא עליהם את עבדיהם והם הכריזותם." (בראשית מ"ט).

במסכת תענית כ"ט. מופיע פרט מצמרר: "כשחרב בית המקדש בראשונה, אותו היום תלשעה באב היה, ומוצאי שבת היה, ומוצאי שביעיית היתה, ומשמרתה של יהויריב היתה". בהמשך מוסבר כי בשתי הפעמים שבהן חרב בית המקדש, המשמרת ששירתה הייתה יהויריב. אותה משמרת שעמדה בראש סדר העבודה, שנשאה על גבה את האחריות לדיוק עבודת המקדש ולהופעת הקדושה באופן נאמן, היא זו שנמצאת גם בשעה שבה הסדר הזה מתפורר.

בתוך הרצף הזה מתעוררת השאלה מה נדרש מאיתנו היום- מה נדרש מאיתנו כמשמרת ראשונה והאם נוכל לשאת אחריות על הופעת שם ה' מבלי לקחת לעצמנו כתרים שאינם שלנו. אולי עם הזמן נגלה ונדייק בתוכנו את ההבחנה.

מה שבטוח הוא, שאנו כוונתנו לבוא מתוך ענווה ושליחות של שירות בלבד. לשרת את עם ישראל באהבה ובנאמנות מכל לב.

רגע מרגש שחווית בחטיבה?

הכנסת ספר התורה בבא"ח בתחילת ההכשרה. זה היה מאוד מרגש. עצם זה שהכשרת לחימה מתחילה בהכנסת ספר תורה, היה לזה הרבה משמעות בשבילי. גם התפילות פה בחטיבה, וזוואו. להתפלל כל יום עם החיילים שאתה נלחם איתם. והתפילות של ראש חודש וחגים, כל כך מיוחדות!

אני זוכר איך התרגשתי כשהתפללנו יחד שמחת תורה, שנתיים אחרי השבעה באוקטובר, זה היה כל כך משמעותי ומרגש! אמרתי, הנה בחרנו לתרום לעם ישראל. ובאופן כללי ריגש אותי כל התהליך של ההכשרה. התחלתי בקושי עם מתח אחד, כיום אני עושה 20 מתח.

מה אתה חושב על עתיד החטיבה?

אני חושב שזה יהיה מקום שהוא "בית" בשביל חרדים שרוצים שירות בדרך של תורה ויראת שמים.

מה תאמר לצעירים שמתלבטים אם להתגייס?

חשמונאים זה מקום שאתה חייב לבדוק לפני שאתה מחליט שאין בשבילך מקום מתאים בצה"ל. אתה לא רוצה לפספס הזדמנות גדולה כזאת. תבדוק את זה.

מסר שאתה רוצה להעביר לחברים שלך?

אני מאוד אוהב אתכם, ושמח מאוד שאנחנו ממשיכים את הקשר שהתחיל בהכשרה. מקווה שזה ימשיך לכל החיים.

גדלתי באתיופיה, חזרתי בתשובה, למדתי בישיבה בארצות הברית ולפני 4 שנים עליתי לארץ. התחביבים שלי: מדעי מחשב, ומת על חקלאות. לנטוע להשקות ולגדל.

הרגע בו הבנת שאתה מתגייס לחטיבה?

רציתי מאוד להיות חייל אבל חיפשתי מקום חרדי עם סביבה תורנית וחרדית. חשמונאים היתה הפתרון המושלם. קפצתי על ההזדמנות.

מה התפקיד שלך פה?

לוחם. סיימתי פה הכשרה וכעת אני לוחם במילואים.

הפק"ל שלך?

קלע. מת על הפק"ל שלי. אוהב לעזור לחיילים לאפס את הנשק, אוהב את המשבצת הזאת.

איך זה להיות בחטיבת חשמונאים?

אני קורא לזה ישיבה קטנה. זה ממש כמו להיות בישיבה. זה מזכיר לי את התקופה שלמדתי בישיבה. השיח והסביבה הם מאוד תורניים.

אתה מתחזק פה בחטיבה?

כן, מאוד. היו לי חברותות במהלך ההכשרה, אבל נקשרנו יחד ואנחנו ממשיכים עד היום את החברותא. אנחנו לומדים פרשת השבוע ואת התורות של רבי נחמן.

רס"ן יצחק ברקאי

בן 31

חיות את המפה

רב"ט מענדל ראטה

הלכה בצבא

רס"ן הרב אליעזר הלפרין - רב הבא"ח

חייל חסידי בוער

להתקדם מפה. נהיה חזקים ונמשיך עוד חודש.

האמת? אני חושב היום על תקופת הטירונות, ונדמה לי שזוהי אחת התקופות הגדולות והכבירות בכל חיי. סך הכל שבע וחצי חודש, שעברתי בהם חיים שלמים. כמו גלגול שלם עלי אדמות. כל שבוע הרפתקה אחרת. כל יום אתגר חדש. חודש אחד בטירונות, זה כמו שנתיים בחיים האזרחיים. כמה למדתי בתקופה הזאת. כמה כח סבל צברתי. כמה פיתחתי את היכולות המנטליות שלי. כמה למדתי על עבודה עצמית ועל לא לוותר. כמה קניינים אדירים ועמוקים למדתי בתקופה המטרופת הזאת.

טירונים יקרים ואהובים. ראיתי אתכם בתוך הקושי. הלב יוצא אליכם. אני זוכר את התחושה, את הבלבול, את החרדה ואת הייאוש. אני רוצה רק להזכיר לכם. יום יבוא, ואתם תנצרו את התקופה הזאת עמוק עמוק בליבכם. זוהי אחת התקופות הגדולות והחשובות בחיים שלכם. בחרתם בצעד ענק ועצום. בחרתם להיות בחוד החנית. יכולתם להיות עכשיו בבית עם מזגן חם ונעים כל הזמן, לטייל במקומות בעולם, להעביר את הזמן בהנאות עולם שונות. אבל בחרתם לעשות את המעשה הנשגב והחשוב ביותר. להיות בנבחרת של עם ישראל. להיות בתוך הקבוצה הקטנה והאיכותית הזאת שנקראת: לוחמי ישראל. כן, הבחירה הזאת נלווית לא פעם עם תחושות כאב, עצב, ויאוש. לא סתם הציבור במדינה שלנו כל כך מכבד לוחמים ומתרגש כל פעם כשלוחם נכנס לקנות משהו בחנות. העם יודע את מה שאתם עושים בשבילו.

תנשכו את השפתיים. תבלעו את הכאב. יום יבוא וזו תהיה התקופה שהכי תתגאו בה. בדיוק על התקופה הזאת אתם תספרו לילדים לנכדים ולנינים שלכם.

נשמות אהובות וטהורות. צאו אל ההרפתקה עד הסוף. זוהי תקופת למידה ענקית.

פגשתי השבוע כמה מהטירונים החמודים שנחתו עלינו לפני שבועיים. להסתכל על הטירונים החדשים מרגיש כמו להתבונן באחיילים שלך. איך הם מזכירים לך תקופות צעירות יותר, מחזירים אותך אחורה. הם נמצאים כרגע בתקופה של השוק הגדול. לא ידעו לאן הם נכנסים. אמרו להם משהו צה"ל חשמונאים לוחמים יהיה אקשן...וואיי וואיי לאן הם הגיעו בטעות. 'מכדררים אותנו' הם נאנחים. הורגים אותנו.

אני לא יכול לשכוח את התקופה הזאת. החודש הראשון בצבא. חשבתי שהגעתי למחנה בשואה. פתאום אני מוצא את עצמי נענש ונשכב כמו חיה על ארבע, צועק כל מיני משפטים משונים שהמפקד או הסמל החליט לערבב לנו, מזל שלא חייבו אותנו ללעוס גם עשבים מהרצפה. אם כבר לרבוץ כמו בהמה.

אחרי זה גיליתי עונש מסוג חדש. צריך לרוץ עד איזה קיר, לגעת בו ולחזור ב-30 שניות. פשיי. משחקי תופסת. מוצא את עצמי עם קבוצה של 20 גברים בגילאי 20-30, רצים כמו משוגעים בשביל לגעת בקיר ולחזור. זה כבר היה יותר מרכז אברבנאל מאשר מחנה שואה. עולם משוגע. אבל הבנתי שנכנסתי לטריפ שאין לו מוצא. אז רצתי. אמרתי זה האירוע רוץ על זה. יום אחד תספר לכל העולם מה עושים בצה"ל.

ואז הגיע הקרב מגע. לא רוצה להפחיד את הטירונים אם הם עוד לא פגשו את זה. אבל באותו שבוע דיווחתי לכל העולם בסרטון שלי "ברוכים הבאים לגיהנום". זה היה שוק עצום. מה אני מחפש פה למען השם. איך אני קשור לאירוע ההזוי הזה.

לקח לי חודש לעכל את האירוע. אני ורבי משה (מחשובי המפקדים בקהילה הקדושה חשמונאים) היינו זקני החבורה. אחרי חודש, הסתכלנו זה לזה בעיניים, חצי צוחקים חצי שפוכים, ואמרנו אחד לשני: אוקיי, עברנו את השוק. הבנו את האירוע. זה מה שקוראים לו צה"ל. סבבה. בוא ננסה

האם מותר לכתוב פסוק על חולצה או להשתמש בו כלוגו על דפים?

1. פסק השו"ע (יו"ד רפ"ג, ד): "אסור לרקום פסוקים בטלית". הטעם העיקרי מובא בש"ך (שם ס"ק ו) מפני שהוא מביא את פסוקי התורה לידי זלזול (מכיון שמתור להכנס עם הטלית לבית הכסא ולבית המרחץ וכדומה). וכן מובא בט"ז (שם ס"ק ג) שסיים: "ולפי זה בכל מקום שיוכל לבוא לידי זלזול איזה פעם לא יכתוב שם פסוק".

2. מותר לכתוב פסוקים על המפות של ספר תורה מפני שהם תשמישי קדושה ואסור לנהוג בהן קלות ראש (ש"ך שם מפני שהטעם לא שייך).

3. פסק המשנה ברורה (תרלח ס"ק כד) "אסור לחקוק פסוק 'בסוכות תשב' על דלעת וכיוצא בו ולתלותו בסוכה, דיבוא לידי בזיון וכו'".

4. הבכורי יעקב (שם ס"ק יח) כתב דנוהגים להתיר לכתוב פסוקים 'בסוכות תשב' או 'ברוך אתה בבוואך' על נייר ולתלותו בסוכה, משום ששומרים עליו מבזיון (ואינו כדלעת שאי אפשר להצניעו ולשומרו).

5. דעת הגרי"ש אלישיב והגר"נ קרליץ (משנה ברורה "דרשו" שם הערה 26) כי האיסור רק על הכתיבה. אבל מותר לקנות נוי סוכה שכתוב עליו פסוק.

6. אין לכתוב פסוקים בעיתונים ופרסומות (הגרי"ש אלישיב בקובץ תשובות ח"א, סימן קטו) וכן אין לכתוב פסוק בהזמנות (הגרי"ש ב'אשרי האישי' פרק כח סעיף כ; שו"ת אגרות משה יו"ד ב סימן קלח). אמנם בשו"ת אגרות משה (או"ח ה, לח) כתב, שכשכותבים "פסוק בהזמנה, כשכל שתי מילים מרוחקות אלו מאלו, או כשכותבים בשתי שורות, או בעיגול – מותר לכתוב אפילו פסוק שלם. והביאו (הרב יצחק פוקס) כי הגאון רבי יעקב בלוי זצ"ל היה מדפיס בהזמנותיו: "עוד ישמע בהרי יהודה" וגו'.

7. דעת ערוך השולחן (יו"ד רפ"ג, ג) כי אף אסור לכתוב פסוקים על הקירות.

8. אמנם בדברי הרמ"א (יו"ד רע"ג, ג) שפסק: "ואסור לכתוב שם לכתחילה שלא בספר דיכול לבא לידי בזיון ולכן נזהרין שלא לכתוב שם באגרת וכו'" מדוייק בפסוקים מותר. וצ"ע שלא חלק על השו"ע הנ"ל.

9. הג"ר אשר וייס הביא כמה תירוצים: א) פסוקים שמתכוון רק דרך מליצה מותר ללא הזכרת שם. ב) אם מתכוון על מנת לאבד מותר פסוק ללא הזכרת שם (ובמכתבים הדרך לאבד).

10. כל המדובר הוא בפסוקים שלמים. בפתחי תשובה (יו"ד רפד, ס"ק א) כתב בשם הרדב"ז כי ג' תיבות - גמרו הענין אסור. ואם לא גמרו את הענין אז אסור בד' תיבות. דעת הגרי"ש אלישיב כי ב' תיבות שהם ציווי מפני עצמו (כמו "ושונתם לבניך") טעונים גניזה.

